

komst i henhold til Den nordatlantiske Traktat mellem regeringerne i Danmark og Amerikas Forenede Stater om forsvaret af Grønland (se nærmest foregående sag). Betænkning (B. sp. 2277) afgivet $\frac{8}{6}$. (Ordfører: Foss). 2. (sidste) beh. $\frac{8}{6}$ (L. sp. 1236).

Ved beslutningen giver rigsdagen sin tilslutning til, at regeringen på Danmarks vegne har tiltrådt en i Den nordatlantiske Traktats organisation vedtagen beslutning om udnævnelse af en øverstkommanderende for fælles forsvarsstyrker i Atlantområdet.

Rigsdagen bemyndiger derhos regeringen til at træffe aftale om, hvilke styrker der i krigstilfælde kan tildeles førnævnte øverstkommanderende og den øverstkommanderende for den fælles forsvarsstyrke i Europa.

I.

Samtidig med, at der på Det nordatlantiske Råds møder i Bruxelles den 18. og 19. december 1950 blev taget endelig stilling til spørgsmålet om oprettelse af en fælles forsvarsstyrke i Europa og udnævnelse af en øverstkommanderende for denne styrke, blev der truffet beslutning om, at der snarest muligt skulle udnævnes *en øverstkommanderende for Atlantområdet* (Supreme Allied Commander Atlantic).

Der var på dette tidspunkt allerede enighed om kommandoorganisationens struktur, hvorimod spørgsmålet om den øverstkommanderendes beføjelser og andre enkeltheder endnu stod åbent. Militærkomiteens stående gruppe har imidlertid senere udarbejdet forslag i denne henseende, og dette forslag er blevet tiltrådt af Atlantmagternes forsvarsministre, der samtidig har givet tilslutning til, at en øverstkommanderende nu udnævnes.

Den øverstkommanderendes kommando vil omfatte det område, som henhører under planlægningsgruppen for det nordatlantiske ocean, i hvilken Danmark er repræsenteret, og hvorunder bl. a. forsvaret af Grønland hører. *Forsvaret af Grønland henlægges direkte under en dansk kommandant*, der stationeres i Grønland. Det er endvidere forudset, at i far-